

Un garbuix, però un sol camí

written by Fredi Bentanachs | 4 de març de 2020

Fa dos anys, que la ballem, amb un atzucac de renúncies, traïcions, covardia, cansament, etc.

Fa dos anys que el poble hem anat contemplant amb estupor la traïció d'ERC, constatada ja en la submissió total al feixisme del PSOE i el lerrouxisme dels comuns.

Els bastons a la roda, que el nucli autonomista del PDeCAT amb Pascal i cia. està posant al M.H. president Puigdemont i al CNR, i la desorientació total de la CUP, tan necessària en la lluita i la mobilització en aquests moments.

La pràctica inacció de l'ANC i dels CDR per culpa de la intoxicació de Comuns i ERC, que volen fer creure que la solució és una taula de fum on no es pot decidir res, i que s'encalla constantment amb bajanades que ja els va bé als polítics estafa. Que augmentant llurs peculis a costa d'occir el mandat de l'1-0 i el referèndum en què va guanyar la DUI per més del 50% com ja he explicat en altres escrits aconseguirem l'objectiu.

Dit tot això, ara hem començat a veure iniciatives de base importants. Encara verdes, com el manifest d'independentistes d'esquerra promogut pel batlle de Montblanc, Pep Andreu, en el qual s'hi han sumat molts col·lectius i militants històrics de l'independentisme. En el qual, a poc a poc, s'hi poden anar sumant altres alternatives similars, que van creixent pel país, entorn de dos punts bàsics. Aixecar la DUI i alliberar els presos, restablint com pal de paller el referèndum legal de l'1-0 i el seu mandat, i la radicalitat transversal del 3-0.

Dit així sona molt bé, ara bé, el difícil, fer quadrar aquest moviment, i que sigui vertebrador i guanyador de les eleccions anunciades pel M.H. President Torra.

Perquè sigui un èxit, aquest cop no es pot amagar o disfressar més la veritat. Aixecar la DUI i acabar amb la repressió té un cost. A part de guanyar les eleccions per legitimar les institucions catalanes, cal desempallegar-nos de veritat del 155, depurar mossos, tapar la boca a les empreses botifleres de l'IBEX-35 i enfrontar-nos a l'estat més feixista i centralista de la Unió Europea i d'Europa.

No és tant desobeir als tribunals espanyols, com destituir els tribunals colonials.

La història ens ha demostrat que només amb bona voluntat i llliris a la mà, dissortadament, no serveix per res. Ha de ser l'acció coordinada d'aturar el país, arriar les banderes colonials i proclamar la república, amb el poble al carrer i les institucions amb els cossos armats pertinents, per defensar-la.

No siguem il·lusos, ferits ja n'hem tingut: 17 d'agost, 1-0, càrregues arbitràries, detencions il·legals, prevaricació constant dels tribunals colonials, etc.

Ara és hora d'anar endavant, car no hi ha marxa enrere. Unitat d'acció sí, amb partits compromesos, institució i poble, i malgrat ser terriblement dolorós, hem d'assumir els costos, i si pel camí hem perdut ERC o part del PDeCAT, són els efectes col·laterals de l'àmbit, a totes les lluites d'alliberament nacional hi ha baixes. Els catalans no som diferents, ni vulguem inventar la sopa d'all. No, el camí de l'alliberament implica la unitat, la legitimitat i l'enfrontament, peti qui peti, caigui qui caigui.

Donec perfíciam